
ЗАПОВЕД

№ РД - 09-23

Бургас 13.03.2013 год.

На свое заседание проведено на 19 и 21 февруари 2013 г. и отразено в Протокол № 20, входиран в Областна администрация Бургас с вх.№ 61-00-38/27.02.2013 год., по т.11 от дневния ред, Общински съвет Бургас е приел **решение** със следното съдържание:

“Приема Наредба за изменение и допълнение на Наредбата за опазване на обществения ред на територията на Община Бургас:

§ 1. В Глава II, в чл. 4 се създават нови алинеи 4 и 5, както следва:

(4) Забранява се извършването на религиозна пропаганда по домовете на гражданите, без изразено от страна на последните изрично предварително съласие за това.

(5) Забранява се извършването на религиозна агитация по улиците на града посредством раздаването на безплатни печатни материали – брошури, дигляни, книги и други.

§ 2. Наредбата влиза в сила след изтичане на срока за контрол за законосъобразност на актовете на Общинския съвет от Областния управител.”

Предложението за решение е внесено в деловодството на Общински съвет Бургас с докладна записка вх.№08-00-06760/01.02.2013 г. от група общински съветници от ПП “Национален фронт за спасение на България” в Общински съвет Бургас и е прието с 34 гласа - „за”, “против” - 0 и “въздържали се” - 3 от общо 37 гласували общински съветника.

При извършена проверка за законосъобразност на цитираното решение на основание чл.31, ал. 1, т.5 от Закона за администрацията/ЗА/ бе установено, **че същото е НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.**

В хода на осъществявания контрол за законосъобразност в Областна администрация Бургас е подадена жалба от „Свидетели на Йехова в България”, наш вх. №92-00-29/11.03.13 г. Становище по жалбата е постъпило с писмо вх.№03-00-61/11.03.13г. от г-н Емил Велинов – Директор на Дирекция “Вероизповедания” към Министерски съвет, в което изрично се дава тълкувание на правото на вероизповедание, какво включва то и как се упражнява съгласно Закона за вероизповеданията (ЗВ): “Правото на вероизповедание, включва правото на всеки свободно да формира религиозните си убеждения, както и да избира, променя, проповядва и изповядва – съответно практикува – свободно своето вероизповедание, индивидуално или колективно, публично или частно, чрез богослужение, обучение, обреди и ритуали. Един от начините на упражняване на правото на вероизповедание е възпитание чрез разпространяване на съответното убеждение устно, печатно, с помощта на електронни медии, под формата на лектории, семинари, курсове, програми и други. Съгласно Закона за вероизповеданията, религиозните институции и общности могат да организират публична дейност и извън молитвените си домове. Тези религиозни институции и общности могат да проповядват или преподават една религия или вяра в места, подходящи според тях за тази цел. Правото на вероизповедание така, както е описано по-горе може да се упражнява от всеки, доколкото това не нарушава националната сигурност, обществения ред, народното здраве и морала, както и правата и свободите на други лица.”

Изразява се становище, че изпълнението на решението трябва да бъде спряно и отнесено като незаконосъобразно в съда.

По повод на горното и с оглед преценка законосъобразността на приетото от Общински съвет Бургас решение по т.11, отразено в протокол №20/19 и 21.02.2013 г., с писмо изх. № 03-00-61(1)/11.03.2013 г. на Областен управител на област Бургас, от Дирекция "Вероизповедания" са изискани допълнителни указания, как следва да се тълкува нормата на **чл. 6, т. 7 от ЗВ**, която гласи:

"Правото на вероизповедание включва и следните права: т.7. **да се проповядва една религия или вяра в места, подходящи според общностите и институциите за тази цел**, както и да се създават и поддържат подходящи според общностите и институциите учебни заведения, при спазване на законите изисквания."

Изискани са указания в следните насоки:

1. Как следва да се тълкува тази норма, и в конкретика не може ли да се приеме, че общинския съвет на една община е институция, чието мнозинство е оторизирано от Закона да прецени кои форми на проповядване на религия са подходящи, т.е. не би ли могло да се приеме, че проповядването по домовете на гражданите и издаването на безплатни печатни материали не са подходяща форма на проповядване според преценката на общинския съвет, в качеството му на институция, натоварена от Закона с конкретно правомощие.

2. В писмото на Дирекция „Вероизповедания“ е посочено, че правото на вероизповедание така може да се упражнява от всеки, доколкото това не нарушава правата и свободите на други лица. Визирайки едната от конкретните форми на проповядване, които са ограничени от общински съвет Бургас - религиозна пропаганда по домовете на гражданите, без изразено от страна на последните изрично предварително съгласие и предвид конституционно закрепеното право на гражданите, че **„жилището е неприкосновено“ (Чл. 33, ал. 1 от Конституцията), не може ли да се приеме, че е налице хипотезата на нарушаване на правата на другите лица, проповядвайки в техните домове без предварително съгласие, предвид на което наложено ограничение да бъде разглеждано като законосъобразно и защитаващо конституционно закрепени права на гражданите.**

В отговор е получено писмо вх.№ 03-00-61(2)/12.03.2013 г. от Директора на Дирекция "Вероизповедания", в което изрично се указва, че отношенията между вероизповеданията и държавата са изчерпателно и подробно регламентирани в ЗВ и е недопустимо да се прави опит с наредба на Общинския съвет те да бъдат променяни. Като допълнителен аргумент се сочи и липсата на изрично овластяване в ЗМСМА на общинския съвет да регулира отношения в сферата на вероизповеданията, поради което счита, че е недопустимо това ограничение на правомощията да бъде заобикаляно като норми в тази посока бъдат вкарвани в наредба за общественения ред.

В цитираното по-горе писмо е дадено и тълкувание на нормата на чл. 6, т.7 от ЗВ, определяща обхвата на правото на вероизповедание. Изтъква се че под правото да се проповядва една религия или вяра в места подходящи според общностите и институциите, Законодателят е визирал единствено религиозни институции, регистрирани и вписани в регистъра на СГС. Като аргумент в подкрепа на горното се сочи нормата на чл. 13 от Конституцията на Република България, която прогласява, че вероизповеданията са свободни, а религиозните институции отделени от държавата.

Отхвърлен е и другия аргумент, посочен в писмото на Областния управител: че жилището е определено от Конституцията като неприкосновено, с мотива, че вероизповеданията нямали практика да проповядват в жилищата на гражданите, а да представят своите виждания "от врата на врата". Като пример е посочено, че подобна практика използват и политически,

партийни, социологически и други формирования и организации.

Становището на Дирекция „Вероизповедания“ – специализирана администрация към Министерски съвет, която съгласно Закона за вероизповеданията съблюдава за спазването на религиозните права и свободи от задължените длъжностни лица е, че приетото решение противоречи както на изрични разпоредби в международните актове, възприети от Република България и регламентиращи правото на свободно вероизповедание – Международния пакт за граждански и политически права (МПГПП), така и на вътрешното ни законодателство, в частност Конституцията на Република България и Закона за вероизповеданията.

Предвид гореизложеното и на основание чл.32 ал.2 от Закона за администрацията във връзка с чл.45 ал.4 от ЗМСМА

ЗАПОВЯДВАМ:

ОСПОРВАМ приетото по т.11 от дневния ред на заседание на Общински съвет Бургас и отразено в протокол №20/19 и 21.02.2013 г., решение със следното съдържание:

“Приема Наредба за изменение и допълнение на Наредбата за опазване на обществения ред на територията на Община Бургас:

§ 1. В Глава II, в чл. 4 се създават нови алинеи 4 и 5, както следва:

(4) Забранява се извършването на религиозна пропаганда по домовете на гражданите, без изразено от страна на последните изрично предварително съласие за това.

(5) Забранява се извършването на религиозна агитация по улиците на града посредством раздаването на безплатни печатни материали – брошури, дигитални, книги и други.

§ 2. Наредбата влиза в сила след изтичане на срока за контрол за законосъобразност на актовете на Общинския съвет от Областния управител.”

Оспорването спира изпълнението на решението.

В съответствие с чл.32, ал.2 от ЗА да се сезира Административен съд - Бургас.

Препис от заповедта ми да се връчи на Председателя на Общински съвет – Бургас и Кмета на Община Бургас.

АТАНАС ТЕРЗИЕВ

ЗА Областен управител на област Бургас

(Заповед за заместване № РД-10-49/12.03.2013г.

на Областен управител на област Бургас)

МТ/